

สรุปผลการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๖ ปีที่ ๒
ครั้งที่ ๓๒ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๖๗

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๓๓ นาฬิกา

ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร อาคารรัฐสภา

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานสภาผู้แทนราษฎร ขึ้นบัลลังก์และได้อนุญาตให้สมาชิกฯ ปรีกษาหรือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชน หรือปัญหาอื่นใด ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๒๔ เช่น การก่อสร้างและปรับปรุงถนนในพื้นที่ เรื่องปัญหาน้ำท่วม การติดตามสถานการณ์น้ำ ปัญหาราคาข้าวตกต่ำ เรื่องสะพานกองทุนสงเคราะห์สวนปาล์ม เรื่องปัญหาที่ดินทำกิน One Map และพื้นที่ป่า เรื่องพนักงันน้ำระบบระบายน้ำ การกีดเซาะตลิ่ง เรื่องสัญญาณไฟจราจร เรื่องเกษตรพันธะสัญญา เรื่องน้ำประปา ปัญหาการระบาดของยาเสพติด เรื่องเงินเยียวยาเกษตรกรไร่ละ ๑,๐๐๐ บาท ปัญหาราคาน้ำมันดิบ ปัญหาราคามันสำปะหลัง โครงการคืนครูให้นักเรียน โครงการและงบประมาณพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เรื่องไฟส่องสว่าง เรื่องกล้อง CCTV เรื่องการจัดการน้ำเสีย ฯลฯ

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้กล่าวเปิดประชุมและได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปผลการประชุมได้ ดังนี้

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานแจ้งต่อที่ประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้แจ้งให้ที่ประชุมรับทราบเรื่อง สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง ตามมาตรา ๑๐๑ (๘) ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คือ พลเอก พิศาล วัฒนวงศ์ศิริ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แบบบัญชีรายชื่อ ขอลาออกจากการเป็นสมาชิกพรรคเพื่อไทย ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๗ ดังนั้น ปัจจุบันมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่าที่มีอยู่และปฏิบัติหน้าที่ได้ จำนวน ๔๙๒ คน

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ

จากนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ปรึกษาที่ประชุมเพื่อขอนำระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ขึ้นมาพิจารณาก่อน ซึ่งที่ประชุมเห็นชอบ คือ **ตั้งกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แทนตำแหน่งที่ว่างลง จำนวน ๒ ตำแหน่ง (ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระ)**

ที่ประชุมได้มีมติเลือก **นายศุภชัย ใจสมุทร** เป็นกรรมการ แทน **นายนรินทร์ คลังผา** และ **นางสาวพิมพ์ฤดา ต้นจรรักษ์** เป็นกรรมการ แทน **นางสาวดวงทิพย์ จินตะเวช**

ระเบียบวาระเรื่องด่วน

ต่อจากนั้น ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาระเบียบวาระเรื่องด่วน คือ **ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางราง พ.ศ. ซึ่ง คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ** (ในระเบียบวาระเรื่องด่วนที่ ๕) โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติทำนองเดียวกันอีก ๒ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางราง พ.ศ. ซึ่ง นางมนพร เจริญศรี กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ในระเบียบวาระที่ ๖)

๒. ร่างพระราชบัญญัติการขนส่งทางราง พ.ศ. ซึ่ง นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระ)

ก่อนที่ที่ประชุมจะพิจารณา ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้อนุญาตให้ **นายพิเชฐ คุณาธรรมรักษ์** อธิบดีกรมการขนส่งทางราง **นายอธิภู จิตรานุกเคราะห์** รองอธิบดีกรมการขนส่งทางราง และผู้แทนจาก **กรมการขนส่งทางราง กระทรวงคมนาคม** เข้าร่วมชี้แจงต่อที่ประชุม ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๗๖

นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม และผู้เสนอ ได้แถลงหลักการและเหตุผล ตามลำดับ ดังนี้

นายสุรพงษ์ ปิยะโชติ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม ได้แถลง

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางราง

เหตุผล

โดยที่ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมและพัฒนาการขนส่งและโลจิสติกส์ รวมทั้งการเชื่อมโยงเครือข่ายคมนาคมอย่างไร้รอยต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางรางของประเทศให้มีโครงข่ายที่สมบูรณ์และครอบคลุม

ทั่วประเทศ เชื่อมต่อระบบการขนส่งทางรางกับระบบขนส่งอื่น และประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาให้เกิดกิจการขนส่งทางรางขึ้นในระดับประเทศและในระดับภูมิภาคอย่างมั่นคงและยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ประหยัด และปลอดภัยในการเดินทาง สมควรมีกฎหมายที่กำกับดูแลกิจการขนส่งทางราง ให้สามารถยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมการขนส่งทางราง การบริหารจัดการการขนส่งทางรางอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับการพัฒนาการขนส่งรูปแบบอื่น ๆ ให้เป็นโครงข่ายเดียวกันอย่างสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นางมนพร เจริญศรี ได้แถลง

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางราง

เหตุผล

โดยที่นโยบายสำคัญของรัฐบาลด้านการพัฒนาระบบการขนส่งทางราง ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ สร้างความสามารถในการแข่งขัน มีจุดมุ่งหมายสำคัญในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการขนส่งระบบโลจิสติกส์ รวมทั้งการสร้างโครงข่ายคมนาคมอย่างไร้รอยต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางรางของประเทศที่มีโครงข่ายครอบคลุมทั้งประเทศ เชื่อมต่อระบบการขนส่งทางบกและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งการพัฒนากิจการขนส่งทางราง เพื่อลดค่าใช้จ่าย ให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว สมควรมีกฎหมายที่กำกับดูแลกิจการการขนส่งทางราง ให้สามารถยกระดับมาตรฐานการขนส่งทางราง การบริหารจัดการการขนส่งทางรางอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับการพัฒนาการขนส่งรูปแบบอื่น ๆ ให้เป็นโครงข่ายเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

นายสุรเชษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ ได้แถลง

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางราง และสรุปลงสาระสำคัญของอำนาจการขนส่งทางราง หรือ Regulator ควรให้อำนาจกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในการกำกับดูแล ไม่ใช่ให้อำนาจนายกรัฐมนตรีนโยบายการขนส่งทางราง ควรกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นประธานกรรมการฯ ไม่ใช่ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการฯ ประเด็นปัญหาการไม่บูรณาการรูปแบบการเดินทาง ในการกำกับดูแลกิจการทางราง ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ เรื่องการให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเป็นผู้รับผิดชอบการขนส่งทางราง ประเด็นเปรียบเทียบเนื้อหาสาระและความแตกต่างในร่างพระราชบัญญัติทั้งสามฉบับ

สมาชิกฯ อภิปราย ประเด็นการวางนโยบายและออกกฎหมายมาตรการในการกำกับดูแลการขนส่งทางราง สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ในเรื่องคณะกรรมการนโยบายการขนส่งทางราง การกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมหรือนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการฯ และอำนาจของคณะกรรมการฯ เช่น การให้ความเห็นชอบมาตรฐานการขนส่งทางราง การกำหนดอัตราขึ้นสูงของค่าโดยสาร ค่าขนส่ง ค่าใช้ประโยชน์ การลดหย่อนหรือยกเว้นค่าโดยสารให้กับบุคคลบางประเภท เรื่องการจัดทำโครงการขนส่งทางราง การจัดทำแผนพัฒนาการขนส่งทางรางของประเทศไทย

เรื่องการประกอบกิจการขนส่งทางราง เช่น ใบอนุญาตประกอบกิจการราง คุณสมบัติและหลักเกณฑ์
 หน้าที่ของผู้ประกอบกิจการขนส่งทางราง การเพิกถอนใบอนุญาต ทุนจดทะเบียนต้องเป็นผู้มีสัญชาติไทย
 การให้อำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมดำเนินกิจการขนส่งทางราง การเชื่อมโยงระบบรางและโครงข่าย
 การขนส่ง การใช้รางเพื่อการขนส่งทางรางร่วมกัน การเชื่อมระหว่างผู้ประกอบการต่าง ๆ เรื่องการกำหนด
 อัตราค่าโดยสารและค่าบริการ โครงสร้างอัตราค่าโดยสารที่เหมาะสมและเป็นธรรม การยกระดับมาตรฐาน
 ความปลอดภัย การทดสอบการเดินรถ การตรวจสอบสภาพ เรื่องการสอบสวนอุบัติเหตุ หน้าที่และอำนาจ
 ของคณะกรรมการฯ ในการสอบสวนอุบัติเหตุ การให้อำนาจอธิบดีกรมการขนส่งทางราง เรื่องผู้ตรวจการ
 ขนส่งทางราง เช่น หน้าที่และอำนาจตรวจสอบการประกอบกิจการขนส่งทางราง การลดอำนาจเข้าไปใน
 สถานที่ใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการทางราง การตัดอำนาจในการยึดหรืออายัดไว้ซึ่งสิ่งของ
 หรือเอกสารที่อยู่ในสถานประกอบการเพื่อเป็นหลักฐาน ตัดอำนาจเข้าไปในขบวนรถหรือหยุดรถเพื่อ
 การตรวจสอบ เรื่องการคุ้มครองผู้โดยสารและผู้ให้บริการ เช่น การคุ้มครองเมื่อเกิดอุบัติเหตุ การชดใช้
 ค่าเสียหายเมื่อการเดินรถล่าช้าหรือถูกยกเลิก หรือมีความบกพร่องจากการให้บริการ การจัดทำให้มี
 การประกันภัยความเสียหายที่เกิดขึ้นเพื่อคุ้มครองผู้ให้บริการ ช่องทางร้องเรียนต่ออธิบดี อำนาจอธิบดีใน
 การสั่งพักหรือเพิกถอนใบอนุญาตของผู้ประกอบการ สิทธิของผู้โดยสาร เรื่องมาตรฐานการขนส่งทางราง
 มาตรฐานความปลอดภัย เช่น การตรวจสอบความปลอดภัยในการขนส่งทางราง ความสะอาด ความสว่าง
 ความสงบ ความสะดวกในการเดินทาง การบริการ เรื่องสั่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้โดยสารและผู้
 ผู้ให้บริการ เช่น ผู้สูงอายุ สตรีมีครรภ์ เด็ก ผู้พิการ เรื่องการกำกับดูแลตนเองการควบคุมตรวจสอบเอกชน
 เรื่องอัตราการใช้ประโยชน์จากรางในประเทศไทย เรื่องการขนส่งสินค้า การเชื่อมโยงการขนส่งทางราง
 กับการขนส่งรูปแบบอื่นและประเทศเพื่อนบ้าน เนื้อหาที่เอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการกิจการทางราง
 หรือเอกชน เช่น สัดส่วนทุนจดทะเบียนที่มีสัญชาติไทย อำนาจอธิบดีในการสั่งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตแก้ไข
 หรือปฏิบัติให้ถูกต้องภายใน ๑๒๐ วัน เงื่อนไขในการมีคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต การให้รัฐมนตรีพิจารณา
 ขาดเขตผู้ประกอบการ การให้เอกชนโอนสิทธิตามใบอนุญาตได้ การให้ประโยชน์ผู้รับสัมปทาน การลด
 อำนาจรัฐในการตรวจสอบเอกชนหรือผู้ประกอบการ การลดอำนาจสอบสวนอุบัติเหตุของเจ้าหน้าที่รัฐ
 เช่น เข้าไปในรถไฟเพื่อตรวจสอบหรือค้นหาหลักฐาน การลดอำนาจผู้ตรวจการขนส่งทางราง เช่น
 ให้อำนาจตรวจสอบเฉพาะกรณีที่เป็นเหตุเร่งด่วนหรือเป็นเหตุอันควรซึ่งต้องไม่กระทบต่อการบริการ
 ตัดอำนาจในการอายัดหรือยึดหลักฐาน เรื่องการจัดทำโครงการขนส่งทางราง การดำเนินกิจการขนส่ง
 ทางรางอาจจะดำเนินการโดยหน่วยงานของรัฐหรือให้มีการร่วมลงทุนระหว่างรัฐกับเอกชน การเปิดโอกาส
 ให้รัฐร่วมลงทุนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ ปัญหาของระบบรางในประเทศไทย เช่น ความล่าช้า
 ของขบวนรถ เรื่องจุดตัดทางรถไฟ ระบบรถไฟฟ้าขัดข้อง รถเสีย เรื่องค่าโดยสาร อุบัติเหตุ การตรวจสอบ
 ความปลอดภัย การบำรุงรักษา การคุ้มครองผู้โดยสารในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุหรือความเสียหายยังไม่
 ครอบคลุม ไม่มีมาตรการคุ้มครองผู้โดยสารกรณีการยกเลิกหรือหยุดให้บริการ ขาดช่องทางร้องเรียน
 การบริการ การขนส่งทางรางในประเทศไทย เช่น รถไฟ รถไฟฟ้า การปรับปรุงกฎหมายเพื่อพัฒนาระบบ
 โครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพชีวิตของประชาชน ต้นทุนการขนส่ง คุณภาพและความปลอดภัยใน

